

## Arrest

nr. 53 179 van 16 december 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent geboren op 16 mei 1982 in de stad Gyumri. U woonde in Gyumri samen met uw man X (O.V. 6.546.224) en twee minderjarige kinderen, Razmik en Malena.*

*U verklaarde omwille van de problemen van uw echtgenoot uw land van herkomst verlaten te hebben. Sinds december 2007 hielp uw man de partij van Levon Ter Petrosian naar aanleiding van de presidentsverkiezingen op 19 februari 2008 met het uitdelen van DVD's. Op 15 januari 2008 werd uw man door de politie meegenomen naar het politiebureau van de wijk Textil. Hij werd tijdens zijn arrestatie geslagen en bedreigd. Uw man heeft hierbij een wonde opgelopen aan zijn oog. De volgende dag, op 16 januari 2008, werd uw man vrijgelaten. Op 20 februari 2008, de dag na de*

presidentsverkiezingen, vervoerde uw man mensen naar Jerevan om er deel te nemen aan de manifestaties. Hij nam zelf ook deel aan deze manifestaties van 20 februari 2008 tot en met 1 maart 2008. Tijdens deze periode kwam de politie regelmatig langs uw huis om naar uw man te vragen. U bracht uw man hier telefonisch van op de hoogte. Op 1 maart 2008 belde uw man dat hij bij een vriend was in Haykadzor en dat alles goed ging met hem. Op 2 maart 2008 kwam de politie naar uw huis voor een huiszoeking. Ze vertelden dat ze een wapen hadden gevonden en lieten een convocatie achter voor uw man om op 3 maart 2008 naar de politie te komen. U bracht uw man hiervan telefonisch op de hoogte. Hierop maande uw man u aan om uw koffers te pakken en hem te vervoegen. Zijn vriend Zorab kwam u en uw kinderen ophalen en bracht u ook naar Haykadzor. Daar angekommen hebt u de verwondingen van uw man verzorgd, waarna u en uw gezin nog enkele dagen in Haykadzor hebben verbleven. U verliet Armenië uiteindelijk op 15 maart 2008 vanuit Haykadzor en bent, samen met uw gezin, met de wagen naar Rostov gereisd. U hebt in Rostov verbleven van 18 maart 2008 tot en met 15 september 2008, waar u bij een familielid van u introk. U hebt Rostov verlaten op 15 september 2008 en bent, samen met uw gezin, doorgereisd naar Lvov in Oekraïne. Hier hebt u verbleven van 15 september 2008 tot 10 december 2009 in hotel Karpat. U bent op 10 december 2009 met de wagen naar België gereisd. U bereikte België op 14 december 2009. Nog diezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties volgende originele documenten voor: de geboorteakte van uw man, het rijbewijs van uw man, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter Rزامik en de geboorteakte van uw dochter Malena.

#### **B. Motivering**

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot Khatchatryan Hakob (O.V. 6.546.224). Uw man kreeg in Armenië problemen omwille van zijn politieke inzet tijdens de laatste presidentsverkiezingen van februari 2008. U werd door de politie geregeld thuis opgezocht waarbij de politie informeerde naar uw man. Uw kinderen werden hierdoor angstig (CGVS, p. 14, 15 en 21). In het kader van de asielaanvraag van uw man werd door mij echter een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bijgevolg kunnen deze motieven ook wat u betreft niet weerhouden worden. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing die zich in het administratieve dossier bevindt.

Aldus kan ook in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming weerhouden worden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (geboorteakte van uw man, rijbewijs van uw man, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw beide dochters) kunnen deze conclusie niet wijzigen aangezien zij louter persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan.

#### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoekster ontkent niet dat zij haar asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door haar echtgenoot. De beroepen van verzoekster en haar echtgenoot, wiens dossier is gekend onder het nr. 60 240, werden wegens samenhang samen ter zitting behandeld. Deze samenhang blijkt uit het administratief dossier en uit verzoeksters verzoekschrift, dat nagenoeg identiek is aan het verzoekschrift ingediend door haar echtgenoot en waarin de feiten en de middelen van het beroep ingediend in het dossier van haar echtgenoot worden hernomen. De Raad stelt derhalve vast dat in voorliggend verzoekschrift verweer wordt gevoerd tegen de motieven vervat in de weigeringsbeslissing genomen ten aanzien van verzoeksters echtgenoot.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 53 178 van 16 december 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van verzoeksters echtgenoot verworpen, op grond van de volgende motieven:

#### **"1. Over de gegevens van de zaak**

*De bestreden beslissing luidt als volgt:*

#### *"A. Feitenrelaas*

*U, een Armeens staatsburger van Armeense afkomst, bent geboren op 14 mei 1979 in de stad Gyumri. U woonde in Gyumri samen met uw vrouw Khatchatryan Anna (O.V. 6.546.224) en uw twee minderjarige kinderen Malena en Razmik. U werkte tot aan uw vertrek op zelfstandige basis als chauffeur.*

*U verklaarde omwille van volgende redenen uw land van herkomst verlaten te hebben. Sinds december 2007 hielp u naar aanleiding van de presidentsverkiezingen op 19 februari 2008 met het uitdelen van DVD's en flyers voor de partij HHSH. U werd door Murad Grigoryan, de plaatselijke voorzitter van HHSH in Gyumri, gevraagd hierbij te helpen en als chauffeur mensen te vervoeren tijdens de kiestoer. Op 15 januari 2008 werd u door de politie van bij u thuis meegenomen naar het politiebureau van de wijk Textil. U werd geslagen en aangemaand niet meer deel te nemen aan de kiescampagne. U hebt hierbij verwondingen opgelopen aan uw oog. De volgende dag, op 16 januari 2008, werd u vrijgelaten. Op 20 februari 2008, de dag na de presidentsverkiezingen, vervoerde u mensen naar Jerevan om er deel te nemen aan de manifestaties. U nam zelf ook deel aan de manifestaties van 20 februari 2008 tot en met 1 maart 2008. Tijdens deze periode had u telefonisch contact met uw vrouw, die u vertelde dat de politie regelmatig bij u thuis langskwam om naar u te vragen. Op 1 maart 2008 werd u 's avonds rond 21u door de politie met een mes neergestoken. Hierop vluchtte u met de taxi naar Haykadzor, naar uw vriend Zorab. Op 2 maart 2008 vernam u van uw vrouw dat de politie naar uw huis was gekomen voor een huiszoeking. Ze vertelden dat ze een wapen hadden gevonden en lieten een convocatie voor u achter om op 3 maart 2008 naar de politie te komen. U maande uw vrouw aan haar koffers te pakken en u te vervoegen. Uw vriend Zorab ging uw gezin ophalen en bracht hen ook naar Haykadzor. Daar aangekomen heeft uw vrouw uw verwondingen verzorgd, waarna u en uw gezin nog enkele dagen in Haykadzor hebben verbleven. U verliet Armenië uiteindelijk op 15 maart 2008 vanuit Haykadzor en bent, samen met uw gezin, met de wagen naar Rostov gereisd. U hebt in Rostov verbleven van 18 maart 2008 tot en met 15 september 2008, waar u bij een familielid van uw vrouw introk. U hebt Rostov verlaten op 15 september 2008 en bent, samen met uw gezin, doorgereisd naar Lvov in Oekraïne. Hier hebt u van 15 september 2008 tot 10 december 2009 oftewel zo'n vijftien maanden in hotel Karpat verbleven. U bent op 10 december 2009 met de wagen naar België gereisd. U bereikte België op 14 december 2009. Nog diezelfde dag dienden u en uw gezin een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.*

*Ter staving van uw asielaanvraag legde u de Belgische asielinstanties volgende originele documenten voor: uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter Razmik en de geboorteakte van uw dochter Malena.*

#### *B. Motivering*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land hebt verlaten omwille van problemen met de politie van Gyumri naar aanleiding van uw activiteiten, het uitdelen van DVD's en flyers voor de partij HHSH, tijdens de kiescampagne voor de presidentsverkiezingen op 19 februari 2008 en uw deelname aan de manifestaties te Jerevan van 20 februari 2008 tot en met 1 maart 2008.*

*U bent er echter niet in geslaagd de zwaarwichtige problemen die u naar aanleiding van uw politieke sympathieën verklaarde te hebben gekend aannemelijk te maken. Zo bracht u de Belgische asielinstanties geen enkel begin van bewijs aan van uw activiteiten voor de partij HHSH, noch van uw arrestatie op 15 januari 2008. Daarbij kunt u ook geen enkel document voorleggen inzake de door u opgelopen verwondingen bij uw arrestatie noch van de verwondingen (u had het over messteken in uw pols en buik - vragenlijst DVZ, 3.5 en CGVS, p. 17 en 18) die u opgelopen zou hebben tijdens de manifestatie van 1 maart 2008. U sprak verder over een convocatie die op 2 maart 2008 bij u thuis werd achtergelaten, maar legde deze niet voor. Als reden waarom u deze convocatie niet bij zich had, gaf u aan dat u geen tijd had om dit tijdens uw vlucht mee te nemen (CGVS p. 17). Uw vrouw verklaarde echter dat ze deze convocatie heeft weggedaan (CGVS gehoor vrouw p. 16). Er kan nochtans redelijkerwijze van een asielzoek(st)er worden verwacht dat hij, desnoods achteraf, al het nodige zou doen om bewijzen aan te brengen ter staving van zijn asielrelaas. Het is in dit zelfde verband opvallend dat het voor u wel mogelijk was om een duplicaat van uw huwelijksakte te bekomen via uw schoonvader in augustus 2009, toen u reeds verschillende maanden in Lvov verbleef (CGVS p. 9-10; CGVS gehoor vrouw p. 8). Volledigheidshalve zij opgemerkt dat u de Belgische asielinstanties evenmin enig bewijs voorlegde van uw verblijf van zo een half jaar, namelijk van 18 maart 2008 tot 15 september 2008, in Rostov in de Russische Federatie, noch van uw verblijf van meer dan een jaar, namelijk van 15 september 2008 tot 10 december 2009 in Lvov, Oekraïne (CGVS p. 12-13; CGVS gehoor vrouw p. 10-11). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ernstig aangetast.*

*Er dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen inzake uw reisroute. Zo konden noch u, noch uw vrouw aangeven via welke landen jullie vanuit Lvov in Oekraïne naar België zijn gereisd. Jullie wisten evenmin welke reisdocumenten hiervoor*

werden gebruikt. Toen u immers werd gevraagd op welke naam de voor u gebruikte reisdocumenten stonden, onder welke nationaliteit jullie reisden en welke geboortedatum in jullie reisdocumenten stonden waarmee jullie vanuit Lvov naar België reisden, bleef u het antwoord hierop schuldig (CGVS p. 13 - 14; CGVS gehoor vrouw p. 12-13). Als reden hiervoor gaf u meermaals aan dat u tijdens uw reis dronken was (CGVS p. 13, p.14). Het is hierbij opmerkelijk dat wanneer uw vrouw gevraagd werd hoe de reis naar België was verlopen, zij wel aangaf dat de kinderen ziek waren, maar op geen enkel moment aangaf dat u dronken was (CGVS p. 13). Daarnaast gaven jullie beiden aan tijdens deze reis van Oekraïne naar België op geen enkel moment persoonlijk gecontroleerd te zijn geweest aan de grenzen (CGVS p. 11; CGVS gehoor vrouw p. 12). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat er bij binnenkomst in de Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant niet op de hoogte heeft gebracht van het soort (valse) documenten dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is uw geringe kennis over de gevolgde reisweg en de reisdocumenten waarmee u België heeft bereikt niet geloofwaardig. Tevens doet deze vaststelling vermoeden dat u uw ware reisroute en –reisdocumenten verborgen houdt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Het is in ditzelfde verband dan ook opvallend dat u uw belangrijkste identiteitsdocument, zijnde uw Armeens paspoort, dat van uw vrouw en deze van uw kinderen, niet voorlegde aan de Belgische asielinstanties. U en uw vrouw verklaarden weliswaar dat u uw paspoorten aan de smokkelaars hebt afgegeven in Rostov en dat zij deze niet wilden teruggeven (CGVS p. 14; CGVS gehoor vrouw p. 12 -13). Hierbij zij nochtans opgemerkt dat er een tegenstrijdigheid blijkt tussen uw verklaringen en deze van uw vrouw. Toen u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal werd gewezen op een stempel op de geboorteakte van uw dochter Razmik die wijst op de afgifte van een Armeens paspoort, verklaarde u eerst dat u niet zelf de paspoorten van uw kinderen had afgehaald, maar dat de smokkelaars dit hadden gedaan in Oekraïne (CGVS p. 8 en 9). Even later wijzigde u uw verklaringen en zei u dat de paspoorten van de kinderen reeds in 2006 waren bekomen, naar aanleiding van een gezinsreis (CGVS p. 9). Volgens de verklaringen van uw vrouw blijkt echter dat zij de paspoorten van de kinderen samen met haar eigen paspoort persoonlijk heeft afgehaald begin 2008 (CGVS gehoor vrouw p. 7-8). Door het niet voorleggen van jullie Armeense paspoorten, jullie identiteitsdocument bij uitstek, en de tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van u en uw vrouw, ontstaat het vermoeden dat u deze documenten bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over een eventueel verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Wat het eigenlijke asielrelaas betreft, dient er te worden opgemerkt dat er uit een vergelijking tussen de verklaringen van u en uw vrouw eveneens een aantal tegenstrijdigheden blijken die verder afbreuk doen aan uw geloofwaardigheid. Wat betreft uw arrestatie op 15 januari 2008 verklaarde u in eerste instantie dat u op de avond van 15 januari 2008 werd opgepakt en dat u in de ochtend van 16 januari 2008 werd vrijgelaten (CGVS p. 17-18). Wanneer u even later werd gevraagd rond welk uur u werd opgepakt, antwoordde u echter dat u op 15 januari 2008 's ochtends werd opgepakt terwijl u nog in uw bed lag en dat u werd vrijgelaten op 16 januari 's avonds (CGVS, p. 21). Uw vrouw verklaarde tijdens haar interview echter dat zij er zeker van was dat u op 15 januari 2008 's avonds werd gearresteerd en op 16 januari 2008 's morgens werd vrijgelaten (CGVS gehoor p. 15, p. 19). Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u eerst een ander tijdstip had aangegeven, bleef u erbij dat u 's morgens werd opgepakt en de volgende dag 's avonds werd vrijgelaten. Toen u, nadat uw vrouw gehoord werd, nogmaals werd gevraagd op welk tijdstip u op 15 januari 2008 precies werd opgepakt, zei u nu dat u 's avonds werd opgepakt en de volgende dag 's ochtends werd vrijgelaten. U verwees hierbij naar uw geheugenproblemen die u kreeg naar aanleiding van klappen op uw hoofd (CGVS, p. 22). Toen u voorts werd gevraagd hoeveel agenten er bij u binnenkwamen op het moment van uw arrestatie, antwoordde u eerst dat u dit niet wist (CGVS p. 16). Toen u nogmaals werd gevraagd hoeveel agenten het huis zijn binnengekomen, verklaarde u dat ze zeker met 10 waren, maar mogelijks met 5 of misschien zelfs 15 agenten waaraan u toevoegde dat ze met velen waren (CGVS p. 22). Uw vrouw gaf echter aan dat er slechts 2 agenten het huis zijn binnengetreden (CGVS gehoor vrouw p. 15).

Wat betreft de huiszoeking op 2 maart 2008 verklaarde u dat er geen getuigen aanwezig waren, aangezien de burens weigerden te komen (CGVS p. 19). Uit de verklaringen van uw vrouw blijkt echter dat de overbuur hierbij aanwezig was (CGVS gehoor vrouw p. 16). Het is onwaarschijnlijk dat uw vrouw en uzelf hierover sindsdien niet met elkaar zouden hebben gesproken. Het feit dat u in de hieropvolgende periode meer dan anderhalf jaar samen met uw vrouw en kinderen heeft doorgebracht, namelijk van 18 maart 2008 tot 15 september 2008 in Rostov in de Russische Federatie

en van 15 september 2008 tot 10 december 2009 in Lvov in Oekraïne, en jullie bijgevolg genoeg tijd hadden om elkaar hiervan op de hoogte te brengen, maakt deze onwaarschijnlijkheid des te groter. Deze vaststellingen brengen aldus de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang. In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maar 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name iemand die geholpen heeft bij het uitdelen van DVD's voor de partij HHSH en die deelgenomen heeft aan de manifestaties, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Met betrekking tot de aangehaalde psychologische problemen van uw kinderen Razmik en Malena (CGVS p. 17, p. 21; CGVS gehoor vrouw p. 14 en 21) kan worden opgemerkt dat u deze problemen niet kan staven met enig medisch attest. Met betrekking tot de door u aangehaalde geheugenproblemen (CGVS p. 22) kan tevens worden opgemerkt dat u deze problemen, noch de oorzaak hiervan, kan staven met enig medisch attest.

Uit hetgeen hieraan voorafgaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde originele documenten, met name uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakte van uw dochter Razmik en de geboorteakte van uw dochter Malena, kunnen deze conclusie niet wijzigen aangezien zij louter persoonsgegevens bevatten die hier niet ter discussie staan.

Volledigheidshalve dient hieraan toegevoegd te worden dat het Commissariaat-generaal ook voor uw echtgenote, Khatchatryan Anna (O.V. 6.546.224), een weigeringsbeslissing nam voor wat betreft het Vluchtelingenstatuut en de subsidiaire beschermingsstatus.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker geeft vooreerst een overzicht van de « Belgische wetsbepalingen met betrekking tot de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus ». In een enig middel voert hij de schending aan van de motiveringsverplichting zoals die is vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 48/3 van diezelfde wet. In fine van zijn verzoekschrift stelt verzoeker nog dat zijn problemen kaderen in de vervolgingsproblematiek in de zin van de Conventie van Genève, zodat de subsidiaire bescherming niet van toepassing is.

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals onder meer voorgeschreven door artikel 62 van de vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die uitdrukkelijk stelt niet akkoord te kunnen gaan met de motivering van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, in het licht van de weigering van de vluchtelingenstatus.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.4. De Raad is van oordeel dat de bestreden beslissing een determinerend weigeringsmotief bevat, meer bepaald het motief dat betrekking heeft op de vaststelling, na inzage van de stukken van het dossier, dat er voor personen met het profiel van verzoeker, die chauffeur was voor de plaatselijke voorzitter van de HHSH, geholpen heeft met het uitdelen van DVD's voor de partij en als activist en sympathisant heeft deelgenomen aan de manifestaties na de presidentsverkiezingen van 2008, geen actuele vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie. Voor zover verzoekers middelen betrekking hebben op de motieven van de bestreden beslissing aangaande de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, worden deze door de Raad als overtoollig beschouwd, zodat het desgevallend gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker dus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Volledigheidshalve kan ook nog worden vastgesteld dat niettegenstaande verzoeker in zijn verzoekschrift aankondigde dat hij zou trachten een medisch attest met betrekking tot de kinderen te bekomen, geen bijkomende stukken werden neergelegd, zodat de bestreden beslissing dienaangaande niet in een ander daglicht wordt gesteld.

2.5. Voorts dient elke asielzoeker aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. De vrees van de asielzoeker moet gegrond zijn, het risico dat hij meent te lopen reëel.

2.6. Artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet bepaalt dan ook dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake zijn asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.7. In casu moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op het document "Subject related briefing 'Armenië'. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan" (gedateerd 23 juni 2010, adm. doss. stuk 23). Uit dit document blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. lid van de oppositie zonder leidinggevende functie, geen risico lopen op enige vorm van vervolging.

2.8. Verzoeker weerlegt deze informatie waarop de verwerende partij zich -terecht- heeft gesteund om tot het determinerende weigeringsmotief te komen, op geen enkele manier. Zijn standpunt dat de commissaris-generaal geen achtergrondinformatie heeft opgezocht om na te gaan of de vervolgingsproblemen die hij aanhaalde objectief gesteund kunnen worden, mist dan ook elke feitelijke grondslag. De Raad is derhalve van oordeel dat dit motief genoegzaam onderbouwd is en het middel niet kan worden aangenomen.

2.9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat in hoofdte van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, en, mede gelet op zijn eigen standpunt dienaangaande, evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen van de subsidiaire beschermingsstatus kan worden aangenomen."

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofdte van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend en tien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS